

Sneum: Da jeg er ganske enig med mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, i det, han sagde i Gaar, skal jeg kun gøre ganske faa Bemærkninger.

Det bestemmes i Lovforslagets § 2, 1ste Stykke, at Autorisation som Læge kun gives til den, der har bestaaet dansk lægevidenskabelig Embedseksamen, og som efter Eksamen har gjort Tjeneste som Lægekandidat paa et Sygehus og gennemgaaet et klinisk Kursus i Fødselsvidenskab. Her er altsaa foreslaaet noget nyt, da der ikke hidtil har været nogen obligatorisk praktisk Uddannelse for Læger efter Eksamen, bortset fra, at Lægerne for at være berettiget til at yde Fødselshjælp skal have gennemgaaet et klinisk Kursus i Fødselshjælp paa Fødselsstiftelsen paa Rigshospitalet eller paa den jyske Fødselsanstalt i Aarhus, og dette Kursus strækker sig jo kun over en Maaned.

I § 2, 6te Stykke, bestemmes det, at den praktiske Lægeuddannelse efter Eksamen ikke kan forlanges udstrakt ud over 12 Maaneder. Det er sikkert rigtigt, at Ministeren forlanger, at de unge Læger skal gennemgaa et saadant obligatorisk praktisk Kursus paa et Sygehus, før de kommer til at praktisere paa egen Haand, og denne Bestemmelse maa derfor hilses med Glæde. Men man maa dog ikke overse, at man paa den Maade forlænger Lægernes Uddannelse, og Ministeren har jo ogsaa selv været inde paa dette i Bemærkningerne til Lovforslaget. I Norge har Administrationen Ret til at fastsætte, at der kræves praktisk Lægetjeneste efter Eksamen, i Tyskland kræves et Aars, i Belgien to Aars praktisk Tjeneste, men hvorledes forholder det sig i disse Lande med den lægevidenskabelige Uddannelse paa Universiteterne? Ministeren siger i Bemærkningerne, at det lægevidenskabelige Studium ved Københavns Universitet tager 7—8 Aar, og det er sikkert rigtigt. Det er en meget lang Studietid, vistnok længere end i noget andet Land i Europa, maaske med Undtagelse af Sverige. Medregner man de i Lovforslaget foreslaaede 12 Maaneder, bliver Uddannelsen herhjemme 8—9 Aar. Jeg synes, det er en lang Tid, og det bliver i alt Fald meget bekosteligt at blive Læge. Nu hedder det i Lovforslagets § 2, 5te Stykke, at Reglerne for lægevidenskabelig Embedseksamen fastsættes af Undervisningsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren, og det vil jo sige, at disse Regler kan ændres administrativt. Der er altsaa her aabnet en Mulighed for eventuelt at indskrænke det teoretiske Stof, som skal gennemgaaes under det medicinske Fakultet,

og Forholdet er her som andre Steder det, at man Aar efter Aar har taget nyt Stof ind under Studiet uden samtidig at klippe forældet og mindre væsentligt Stof bort. Derved er Stoffets Omfang vokset ganske enormt, saaledes at Professorerne og de studerende har vanskeligt ved at komme igennem det. Der er vel intet at sige til, at den enkelte Professor betragter den specielle Disciplin, han har med at gøre, som det allervigtigste indenfor Studiet og derfor passer paa at faa saa meget med som muligt, men Lovgivningsmagten og Administrationen maa ogsaa tænke paa Helheden. Jeg er klar over, at der er Modstand imod at beskære det uhyre teoretiske Stof, men jeg tror, at adskillige praktiserende Læger og ogsaa fremragende Ledere af Sygehuse mener, at dette kan lade sig gøre, naar man, som Ministeren foreslaar, lader en systematisk og grundig praktisk Uddannelse hos dygtige Overlæger paa anerkendte Hospitaler træde i Stedet.

Jeg hilser altsaa med Glæde, at Ministeren foreslaar de 12 Maaneders Uddannelse paa Sygehus, men udtaler samtidig Haabet om, at vi inden alt for længe maa komme til at beskæftige os med Spørgsmaalet om en passende Reduktion af det mægtige teoretiske Stof, de studerende tumler med under det medicinske Fakultet, og dette kan sikkert lade sig gøre uden at røkke ved den høje videnskabelige Standard, dansk Lægevidenskab indtager.

Maa jeg lige, inden jeg slutter, gøre en lille Bemærkning i Anledning af Kommissionsbetænkningen angaaende Lægernes Retsstilling. Side 130 i denne Betænkning findes nogle Oplysninger om Antallet af Kvaksalvere her i Landet. Det fremgaar heraf, at Lolland-Falster og Bornholm endnu ikke er opdaget af Kvaksalverne, der findes ingen Kvaksalvere paa disse skønne og fredelige Øer. Fyn har derimod 4, Sjælland udenfor København 9 og Jylland 40. Her er Sønderjylland dog ikke medregnet. At man helt har ladet Sønderjylland ude af Betragtning, ligger vel i, at denne Landsdel af alle betragtes som et fredeligt Sted. Men hvorfor siger Kommissionsbetænkningen intet om Kvaksalveriet i København? For at faa et fuldstændigt Billede af Kvaksalveriets Omfang maa vi virkelig ogsaa have at vide, hvordan det staar til her i København.

Kjærgaard-Jensen: I Anledning af den Debat, som i Øjeblikket finder Sted om Lægeoven, ønsker jeg at gøre den højtærede Minister og det kommende Udvalg opmærksom paa de højt Takster, der beregnes for